

Shakespearesonnetten

INKTAAP JURYRAPPORT NIFTARLAKE COLLEGE

Anoek Mensink, Elena Oosterom, Esther Hullegien, Femke van Zetten, Gijs Toussaint, Ole Somers, Thiara Guerra, Vita van Dreven en Yvette van Dinten.

Dhr. A. Balistreri & mw. E. Bosch-Papeveld

Inleiding

Geachte lezer,

Het verslag wat hier voor u ligt, is onze eindbestemming. De eindbestemming van onze reis door andere belevingswerelden. We begonnen onze reis in Frankrijk, kanoënd over een woeste rivier met het boek *'Rivieren'*. Daarna werden we meegezogen in een wereld van vloten en het leven op en naast een rivier. Maar we zagen ook hoe een rivier geen verbinding kan zijn, maar juist een scheiding. In het tweede boek *'Wil'* kwamen we terecht in Antwerpen tijdens de Tweede Wereldoorlog, een constante strijd tussen goed en kwaad. We knipperde één keer, en we bevonden ons midden op Java, in het boek *'De Tolk van Java'*. Gevangen tussen haat, moord en onmacht. Dit is onze eindbestemming, en alles wat rest is de nabeschouwing van onze reis.

Aan het begin van onze reis waren we allen nerveus. We waren dan wel goed voorbereid, maar alles voelde onwennig. Waren er regels die we moesten volgen? Was er een planning die gevolgd moest worden? Na het vaste voorstelrondje en een korte inleiding, viel er een stilte. Wie ging het eerste woord zeggen? We keken elkaar aan, en alle puzzelstukjes vielen in elkaar. Onze bijeenkomsten gingen steeds meer voelen als een boekenclub, met thee en koekjes. Dit ondanks het feit dat het vaak al laat op de dag was, en iedereen moe was en naar huis wilde.

In onze laatste bijeenkomst moest er worden besloten. Welk boek vond zijn weg ons hart in? We probeerden elkaar nog te overtuigen, maar de beslissing was diep van binnen al genomen. Daarna moesten wij gaan beslissen. Hoe zetten we onze gevoelens op het papier? Alle ideeën werden op tafel gegooid, niks was fout. Toen het woord *'Sonnet'* viel, waren we allemaal stil. Dit was gekkenwerk, toch? Maar we wisten dit ging het worden. Toen we begonnen met *'Rivieren'* werd het type sonnet ons duidelijk; Een Shakespearesonnet. Met dit type konden we per verhaallijn één strofe van 4 zinnen maken, en tenslotte eindigen met twee zinnen.

We begonnen met frisse moed aan het schrijven van de sonnetten. Maar eerlijk toegegeven, was het lastiger dan we dachten. Iedereen om ons heen verklaarde ons dan ook voor gek. Eén gedicht zonder rijm tijdens de poëzieweek is al lastig, maar 3 sonnetten met een rijmschema en een duidelijke strofe-opbouw? Dat was zeker een uitdaging. Het gevoel van trots als we zinnen konden rijmen en een strofe uit de as herrees, zorgde er echter voor dat stoppen voelde als opgeven. Ons proces was chaotisch en ongeorganiseerd, maar wij zijn ontzettend trots op ons eindresultaat.

Tijdens het optellen van de punten per boek, kwamen we voor een dilemma te staan. *'Rivieren'* en *'Wil'* hadden allebei 29 punten. Hoe konden we dan toch besluiten welk boek de ereplaats verdiende op de boekenplank? Uiteindelijk hebben we gekeken naar welk boek het meest was gekozen als nummer 1. Zo ging uiteindelijk *'Rivieren'* met de prijs ervandoor.

Wij doen echter niet mee om te winnen, maar we gaan uiteindelijk allemaal naar huis met een prijs. De prijs van een reis die we nooit zullen vergeten. Wij hopen dat u de boeken ook in uw hart sluit, en de prijs op het prijzenplankje van uw hart zet.

Wij wensen u veel leesplezier,

Anoek, Elena, Esther, Femke, Gijs, Ole, Thiara, Vita en Yvette.

Rivieren

Het eerste boek in de reeks die wij hebben gelezen is 'Rivieren' van Martin Michael Driessen. Hieronder vindt u ons oordeel, verwerkt in een sonnet. Dit boek is tevens het winnende boek, met 29 punten en is vier keer gekozen als favoriete boek.

Rivieren

De hoofdpersoon meandert door zijn leven

Hij verloor de strijd met de drank

In zijn verhaal klem geschreven

De laatste pagina blank

De rivier als veiligheidsvest

Oneindige cyclus met geen resultaat

Konrad is het enige wat Julius nog rest

Onbeantwoorde liefde, als uliem verraad

Wateren met haat gevuld

Een schat met geld

Met elkander geen geduld

Op het einde de rust hersteld

Als baken in hun leven, een rivier

Met een boek als portier

In dit sonnet zijn er drie kwatrijnen en één distichon. Op deze manier konden we drie gelijke strofes maken. Dit in plaats van een Italiaans sonnet, waar er sprake is van twee kwatrijnen en twee terzinen. Met de vorm van het sonnet proberen we de illusie van een stromende rivier te creëren.

Wil

Het tweede boek wat hebben gelezen is 'Wil' van Jeroen Olyslaegers. Hieronder vindt u ons oordeel, verwerkt in een sonnet. Dit boek is bij onze groep tweede geworden, met 29 punten en is drie keer gekozen als favoriete boek.

Wil

Angelo wil Wil
Strijd wie door de ogen mag kijken
Als ijs zo kil
Onder de druk bezwijken

Goed en kwaad
Warm en koud
Als rode draad
Zat Bompafout?

Monsterlijke daden
Geen monster nodig
Wapens geladen
Kiezen overbodig

Woorden vergeten
Zijn leven versleten

Ook in dit sonnet is er sprake van drie kwatrijnen en één distichon. We hebben gekozen voor Shakespearesonnet, zodat er een gelijkheid was in de sonnetten. Dit omdat op alle andere vlakken de sonnetten, juist compleet verschillen. Met de vorm van het sonnet proberen we de keuze tussen goed en kwaad duidelijk te maken. Tevens hebben wij korte zinnen gebruikt in het sonnet, dit omdat wij vonden dat het boek makkelijk weg las. Dit is een contrast met de langere zinnen van het sonnet 'De Tolk van Java'.

De Tolk van Java

Het derde boek wat wij hebben gelezen is *'De Tolk van Java'* van Alfred Birney. Hieronder vindt u ons oordeel, verwerkt in een sonnet. Van de drie gelezen boeken, vonden wij *'De Tolk van Java'* het minst aansprekend. Hij eindigt op de derde plek met 23 punten.

De Tolk van Java

Moord, verkrachting, haat en nijd
Het slechtste gezien, tot het slechtste gemaakt
Maar hij nam alleen van zijn gitaar afscheid
Een wond die hij steeds weer openmaakt

Tussen twee werelden beklemd
Totdat het gevecht uiteindelijk stopt
Het beest in zijn hoofd getemd
Als vlinder ontpopt

Van kanten gekeken, van de waarheid geweken
Als overleven in de wildernis
Om nieuwe kansen smeken
Geleerd van de geschiedenis?

Aan de verkeerde kant gestreden
Over zichzelf ontevreden

Dit is ons laatste oordeel, verwerkt in een sonnet. Dit sonnet is weer opgebouwd in drie kwatrijnen en één distichon. Om de sonnetten tenminste op één vlak overeen te laten komen, hebben wij ook hier gekozen voor een Shakespearesonnet. *'De Tolk van Java'* was het dikste boek van de drie, daarvoor hebben wij ervoor gekozen om langere zinnen te maken. Zo komt het sonnet overeen met het boek. Voor het lettertype hebben wij gekozen voor eentje die de suggestie van een typemachine opwekt. Het lijkt nu alsof het sonnet op de typemachine van Arto Nolan zelf is geschreven.

Nawoord

Voorafgaand aan het leven van de drie boeken, werd onderling al besproken waar de boeken overgingen. Meestal leidde deze gesprekken tot de conclusie: Dit is geen boek wat ik uit mijzelf zou kiezen. En dat is juist waar *Inktaap* deuren opent. Boeken die anders ongelezen zouden blijven, worden nu met aandacht gelezen en besproken. Tevens zorgden de boeken voor verlichting in de drukke dagen. Avonds bijkomen van een lange dag met een boek in bed. Of juist ochtends op de fiets naar school voorgelezen worden door Jeroen Olyslaegers. Het boek zorgde ervoor dat je eventjes waande in een andere wereld, hoe verschrikkelijk die ook was.

Wat opvallend was om te zien, is dat door het bespreken van de boeken, verschillende perspectieven over het boek duidelijk werden. Normaliter is zo dat er een boek gelezen wordt en dat het proces daar stopt. Nu werd het boek uitvoerig besproken en dacht je op een andere manier na over het boek. Er werd stilgestaan bij ontwikkelingen, continuïteiten, maar juist ook bij de details. Tevens was het verfrissend om te zien hoe verschillende mensen, anders kunnen denken over dezelfde situatie en hetzelfde boek.

Wij willen tot slot onze begeleidende docenten, dhr. Balistreri en drs. Bosch-Papeveld bedanken. Zij stelde de juist vragen en zorgden voor licht in de donkere momenten van onze reis. Wij kunnen alleen hopen dat onze sonnetten de boeken recht doen, en dat dit verslag een ode is aan onze reis en aan Martin Michael Driessen, Jeroen Olyslaegers en Alfred Birney.

EINDE